

Budapest, 1908. október 30. – Budapest, 1995. június 18.

Apja szabó volt. Érettségi után 1928–1929-ben Brünnsben textilipari szakiskolát végzett. 1934-től a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyárban technikus, innen került 1940-ben a pápai Perutz-textilgyárba. A munkásmozgalomba szülei révén kapcsolódott be. 1927-ben lépett be a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1940-ben behívták katonának, de hamarosan áthelyezték egy munkaszolgálatos századba, ahonnan sikerült megszöknie, s a háború végéig álnéven élt.

1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, a pápai pártszervezet alapító tagjai közé tartozott. 1945-ben az MKP Győr-Moson-Sopron, majd Vas vármegyei területi bizottságának tagja, 1945–1946-ban a párt Vas vármegyei titkára. Közben Győr és Vas vármegye kormánybiztosaként közreműködött a földosztás lebonyolításában. 1945. június 24-én Vas vármegye küldötteként választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1946 márciusában került Budapestre, az MKP központjába. Az 1947. évi választásokon az MKP Vas vármegyei választási biztosa. Ezt követően különböző állami vállalatoknál dolgozott. 1948–1949-ben a Textilipari Igazgatóság, majd egy évig az Ipari Minőségellenőrző Intézet vezetője volt. Innen a Külkereskedelmi Minisztériumba került, amelynek kiküldötteként Indiában kereskedelmi tanácsosként tevékenykedett (1950–1952). Hazatérte után 1958-ig a minisztérium tőkés államközi főosztályát irányította. Közben – 1957-ben – a Külkereskedelmi Minisztérium MSZMP-szervezete titkárává választották. Egyidejűleg bekerült az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságába.

1958-ban lépett diplomáciai pályára, a Külügyminisztérium Elnöki Főosztályának vezetője lett. 1959 januárjában megbízást kapott a londoni magyar követség vezetésére. 1963 decemberében külügyminiszter-helyettesé nevezték ki, ezt a tisztséget 1970-ig töltötte be. Diplomata-pályafutásának utolsó állomása Athén volt, ahol 1970-től 1975. februárig a magyar nagykövetséget vezette, májusban vonult nyugdíjba.